

1. maaliskuuta 1884

Jütölästä

päiväty kirje

Juho Reijoselta

(tanjoutun suomen-
tamaan esinäisiä
kirjeja ja kutoa
pakallisia muusmi-
sia)

Juh. Heiskanen.

Hilolassa / p. Maalisk: 1889.

H. H.!

Suuret kiitokset kirjeestäsi. Minä
päiväältäsi sekä vaimoni, että omasta puo-
lestani. — Täällä sitä nyt elää retaste-
laan yksin päivin, vaikka ei tämä ai-
ka, jonka täällä olemme olleet ole mi-
tään hupaista ollut. Hilma ei ole ollut
oikein terve, eikä oikein fairas koko ai-
kana ja nyt viime aikoina olen minä
kin saanut kärsiä hammas tautia y. m.
Ihmiset laas ovat tunteettomia ja tu-
lut näyttävät jokseenkin hyperittä tahi
ovat si ainoastaan ruotfikuihkoisia, vaan
viikinkejä. Parilla miehellä koko isä

pitäjänsä ovat filmät auki, muut jos
eivät ole hyvätahtoisia, saamattomia
nahjuksia, torkkuvat nähdessä utopialai-
sia unia suurista ryysykaupoista. Sanol-
la fanoen yksinäisen miehen olisi kovin
vaikeaa täällä toimeen tulla, sillä ³kuu-
kaudessa ei kunnollista herätyshuu-
toa nukkuvien korvaan ^{ennättäisi} kirjasta. Min-
joka on vielä Karjala - mutta miksi
nulle tämmöistä loruun. "Dixi & animam
meam salvavi," siksi tuoli tulee tullut.

Tuosta "vaihdokkaan" kohtalosta
ei minulla ole paljo fanottavaa. Jos luulet-
sen kannattavan painomustetta niin
paljo, että siitä eri kirja syntyisi, niin ol-
koon menneeksi. Palkkioon olen aivan
tyytyväinen, sillä joutohetkiäni siihen
käytin ja olin jo lopulta perin pohjin
tyllästynyt koko poikaan, josta fiinä nä-
kyinkin selviä jälkiä. Lähetinkin sen vain-
lehtesi alikerroksessa käytettäväksi, jolloin
novellit vieläkin pikemmin unhotaan,
kuin kirjana ilmestyneet. Murtovarkaus

juttuja toivoisinkin tekeväsi muutoksen, kun-
han vain saisit piippu ja puukko kohdan jäi-
lytetyksi (vai lieneekö siinä hattuakin ollut) jä-
näpöllä niillä on tosi pohjana ja vaihdok-
kaalle ei, taas ilman isänsä hattua jää viiva-
dustakaan todelliseen luonteeseen.

Jos ei jo ennestään olisi kirjallisuutemme
liitetty Tunkin teoksia, niin olisi helppo ot-
taa niistä käännettäväksi mikä hyvänä,
mutta kun en tiedä, mitä jo suomeksi on, en
tuolle kirjakauppiasalle osaa esittää mitään.
Muutoin jos hänellä ei mitään erityistä
kiirettä ole, niin frastun kääntämään
jonkun, ehkä useampiakin sum:opillisia
teoksia kohtuhinnasta, mutta korrehtuu-
rin tahdon lukea itse. Kesällä vaston olisi
minulla aikaa varsinaiseen työhön ryh-
tyä. Olepas hyvä ja sano hänelle, että jos
hän tahtoo suomenuttaa kirjan: Dr
Karl Schmidts Geschichte der Erziehung und
des Unterrichts, niin tekisi suunatun työn. Sitä
olisi hyvä menekki ja ehkä voisin ottaa sen
suomentaakseni. Samoin tarvittaisiin kepeäs-
tijo Zollmannin Bibel und Natur, Kirkegaa-

din: rakkauden työt, Godelin: raamatullisia
tutkimuksia ja F. D. Burkén: Samlungen zur
Pastoral-Theologie, herausgegeben von F. D. Oehler,
Stuttgart 1857. Kyllä hostun sentähden Tün-
kenkin suomentajaksi, esim: Kristillisen kyy-
symysmerkkien, jollai pitäjöliens käännetty.

Saapihan nähdä, jos kevääsen ele-
lään, eivätkö työnnä minua Hiipuriin
Masalinin virkaa toimittamaan. Sin-
ne en haluaisi niin kauan, kuin Vörsten
on siellä. Tuomiskapitulun puheenjohta-
jalle kirjoitin, että laittaisivat niin, ettei
tarvitseisi alinoma muutella, sillä kuke-
karo ei kestä sitä, vaikka ihmiset kuulu-
vat pitävän vaimoni hirmuisen rikkaa-
na, mutta niillä rikkausilla emme pää-
se vielä aivan velattomiksiikaan, mutta
ehkähän tuon joskus saanee omankein päi-
kan, jolloin niistä toki pääsnee. — Maapas-
katella kainalokanaa itfelli, sillä leikkää
puhuen, toista on miehen nainhen elä-
mä kuin naimattoman. Huolta on kyllä
silloinkin, mutta kakein on huoli kevyttä kan-
taa. Voios hyvin toivos veljesi.
Jukka Rönönn.